

Nu vil jeg godt bede videnskabsministeren bekræfte et af tre muligheder, som man kan se: Enten er regeringens politik det, som ligger som resultatet af finanslovaftalen, hvor man har taget de yderligere besparelser af bordet og »kun« har de besparelser, som var fremsat af den tidligere regering, eller også er det regeringens forslag til finanslov, som blev fremsat i sidste uge, der er udtryk for regeringens politik, altså i 2002, med besparelser på godt 1 mia. kr., eller også – som den tredje mulighed – er det regeringsgrundlagets tekst, som er regeringens politik, altså spørgsmålet om, hvorvidt man ligefrem vil styrke uddannelserne.

Så jeg kan se, at der er de tre muligheder, og jeg har nu hørt videnskabsministeren erklære sig enig i alle tre. Så nu synes jeg, det er ved at være på tide, at man lægger sig fast på, om det er mulighed et, to eller tre, som er regeringens politik. For ellers bliver jeg ved med at være forvirret.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg tror, vi bliver nødt til at tage udgangspunkt i treeren. Det, jeg har forsøgt også igen i dag at sige, er, at regeringsgrundlaget er det, vi arbejder ud fra, men det var altså ikke muligt på den korte tid, der var til frembringelsen af finansloven for 2002, at få alle de elementer ind i overslagsårene. Derfor blev det den tekniske fremskrivning.

Virkeligheden, for så vidt angår 2002, bliver så det forlig, der blev indgået for 2 døgn siden. Men det ændrer ikke ved, at vi i årene fremover følger regeringsgrundlaget og vil have de tre elementer, som vi nu har nævnt flere gange her i dag, til at indgå, således at vi har et bedre grundlag for at effektuere regeringsgrundlaget. Det er klart, at det, der står der, er det, vi styrer efter, det er det, der er målet, men det var ganske enkelt umuligt i løbet af 2, eller for den sags skyld 3 måneder at få alle de ting sat i søen. Det tror jeg at alle må erkende, også inden for uddannelsessektoren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 684

9) Til undervisningsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvorfor sagde regeringspartierne under valgkampen ikke, at man ville nedlægge den fri ungdomsuddannelse?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til, at Venstre og Det Konservative Folkeparti i partiernes respektive finanslovpoplæg, og i betænkningen over L 211 af 23. maj 2001, alene taler om at begrænse uddannelsens anvendelse, og at »den fri ungdomsuddannelse efterfølgende yderligere kan ændres«.

Aage Frandsen (SF):

Regeringen har ved flere lejligheder lagt megen vægt på, at man holder valgløfterne; man siger, at det her har vi lovet i valgkampen, det gennemfører vi. Men der er altså også noget, som regeringen slet ikke, og her kan man bruge udtrykket »har lovet«, man kan også sige »har advaret om«, og som man alligevel gør.

Jeg vil godt have, at ministeren vil forholde sig til det, der er spurgt om her: Hvorfor fortalte man ikke før valget, hvad det var, man mente?

Undervisningsministeren (Helge Sander, fg.):

Som hr. Aage Frandsen ganske rigtigt henviser til, indgik det i begge regeringspartiers finanslovpoplæg, at der skulle ske væsentlige besparelser i den fri ungdomsuddannelse – her tænker jeg på den skriftlige begrundelse for forslaget – og det er regeringens vurdering, at disse besparelser mest hensigtsmæssigt opnås ved en afvikling af den fri ungdomsuddannelse i den kommende tid.

Der er netop ikke tale om nedlæggelse af uddannelsen fra den ene dag til den anden, men om en afvikling. Det indebærer den væsentlige forskel, at de unge, der allerede er i gang med en uddannelse, selvfølgelig får lov til at gøre den færdig.

Jeg betvivler ikke, at der er en lang række elever, der har haft både god nytte og stor fornøjelse af den fri ungdomsuddannelse, men det er samtidig vores vurdering, at der er andre veje til de samme mål, der er både hurtigere og mere effektive og også nyttige for såvel samfundet som de unge.